

[Ministeren for offentlige arbejder.]

mængder af kalisalt. Der har derimod ikke på noget tidspunkt foretaget oplysning om, at der er fundet olie. Stensaltet findes i store forekomster, men er vist sådan placeret, at det vil være meget tvivlsomt, om det kan betale sig at tage det op.

Det andet spørgsmål, det ærede medlem stillede til mig, drejede sig om de forhandlinger, der var ført med det amerikanske boreselskab, Danish American Prospecting Co.; det ærede medlem spurgte, om jeg havde den opfattelse, at disse forhandlinger var ført på en sådan måde, at man havde nået det bedst mulige resultat. Dertil må jeg selvfølgelig svare: ja, det er min bestemte opfattelse — ellers havde jeg ikke givet op på det tidspunkt —, at vi i disse forhandlinger er nået så langt til Danmarks fordel, som det under de foreliggende forhold var muligt. Jeg kan måske sige det endnu stærkere: jeg tror ikke, man havde fået nogen overenskomst, hvis man ikke havde taget denne.

Det ærede medlem hr. Boeck-Hansen, der forlangte udvalgsbehandling, gjorde opmærksom på, at han fandt § 1 noget rigoristisk. Ja, det er vel, som man ser på det. Den indeholder forsåvidt princippet i selve dette lovgivningsarbejde, idet den slår fast, at den danske stat har ret til værdierne i Danmarks undergrund. Det er grundlaget for det hele, og jeg kan ikke se, hvorfor loven skulle gøres tidsbegrænset, for jeg mener, at dette synspunkt må være det, man altid vil lægge til grund.

Jeg var ikke forbavset over, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen ikke gav tilslutning til lovforslaget. Jeg har ved tidligere lejligheder, ved behandlingen af de tillægslove, som er kommet til verden gennem årene, været ude for generalprøver på det, det ærede medlem sagde ved denne lejlighed.

Det ærede medlem gjorde først gældende, at det var urigtigt, at Danmark solgte værdierne i undergrunden til et kapitalistisk foretagende. Det er selvfølgelig et spørgsmål om, hvordan man principielt ser på det. Det, der har været afgørende for mig — det har jeg ikke lagt skjul på ved de tidligere forhandlinger om dette spørgsmål —, er, at jeg satte overmåde pris på, om udgangen af denne, jeg kan godt sige kedelige affære, vi er kommet ind i, måtte blive, at vi ved forhandling med det amerikanske boreselskab kunne opnå at få forbedret den koncession, hvorom der var tale. Når jeg så stærkt har holdt denne linie, er

årsagen selvfølgelig den, at jeg har betragtet det som det helt afgørende, at Danmark fik undergrunden undersøgt og kortlagt, fordi jeg syntes, det havde en overmåde stor værdi.

Dernæst må spørgsmålet være: Hvor har man den bedste mulighed for at få dette gjort? Det er jo rask at sige som det ærede medlem, at den danske stat kunne selv gøre det. Jeg er ikke sikker på, at det ville være så forfærdelig let, i hvert fald ikke så let, som det ærede medlem gav udtryk for. Dertil kommer også, at det arbejde, som det amerikanske selskab har foretaget, har været af en sådan beskaffenhed, at Danmark har været vel tjent med det. Jeg tror, man må sige, at der ikke er skygge af grund til at tro, at det amerikanske selskab ikke har handlet i god tro. Der er allerede investeret store midler — 35 mill. kr. — i dette efterforskningsarbejde, og der vil i den kommende tid blive investeret betydeligt mere kapital. Det vil efter min mening være uklogt af Danmark ikke at udnytte dette.

Jeg havde den tilfredsstillelse, at det ærede medlem i hvert fald syntes, at det, der var sket med hensyn til, hvad han kaldte den tekniske side af undersøgelsen, var nogenlunde. Derimod var han stadig ked af, at der ikke var foretaget en undersøgelse med hensyn til den mere praktiske side eller, for at bruge det rigtige udtryk, den politiske side, og det ærede medlem beklagede sig over, at jeg tidligere var optrådt som den tavse minister. Det er nok muligt. Jeg synes ikke, at der er meget at sige om den side, derfor skal jeg nøjes med at gentage, hvad jeg har sagt tidligere, at det ikke har noget formål nu at begynde på en undersøgelse på dette område. Jeg er enig med det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby) om, at det afgørende er, at rigsdagen har vedtaget loven af 1932. Nu kan det ærede medlem så igen sige, at jeg er optrådt som den tavse minister, men det er altså mit svar.

Det ærede medlem spurgte, hvad der ville ske, hvis man solgte aktierne. Der står et sted, at aktierne skal tilbydes den danske stat; så må staten selv bestemme, om den vil købe eller ej. Man har altså i høj grad hånd i hanke med, hvad der vil ske.

Jeg tror hermed at have svaret på det, det har været nødvendigt at svare på; de andre ting kan vi formentlig drøfte i det kommende udvalg.

Formanden: Det ærede medlem hr. Elgaard har ordet for en kort bemærkning.